

המבקש:

שמואל מור
על ידי בא כוחו עו"ד ד. גינר
מרח יגאל אלון 57
תל-אביב 67891

נגד

המשיבה:

תעשיות ביולוגיות בית העמק
על ידי באי כוחם סורוקר – אגמון, משרד עורכי דין ועורכי
פטנטים
מבית נולטון, רחוב שנקר 14, הרצליה פיתוח 46725

בעניין;

בקשה להארכת מועד להגשת התנגדות לרישום זכות מטפחים

החלטה

1. מונחת בפני בקשה שהגיש המבקש להארכת מועד להגשת התנגדות לרישום זכות מטפחים לפי חוק זכות מטפחים של זני צמחים, התשל"ג – 1973 (להלן – החוק) והתנגדות שהגישה המשיבה לבקשה.

2. סמכות הרשם להאריך מועדים קבועה בסעיף 91 לחוק שזו לשונו:

הארכת מועדים
(תיקון התשנ"ז)

91. (א) רשאי הרשם, אם ראה טעמים סבירים לכך, להאריך כל מועד הקבוע בחוק זה או בתקנות על פיו לעשיית דבר שלא לפני בית המשפט, חוץ מהמועדים הקבועים לפי סעיפים 72, 74 ו-75; אולם רשאי הרשם להאריך את המועד לפי סעיף 72 אם שוכנע שהבקשה בישראל לא הוגשה כמועד בגלל סיבות שלטבקט ולבא-כחו לא היתה שליטה עליהן ולא ניתן למנען.
(ב) הרשם רשאי להתנות את הארכת המועד בחנאים שימצא לנכון.
(ג) בקשה להארכת מועד ניתן להגיש בין בחדר המועד ובין לאחוריו.

המועד להגשת התנגדות נקבע בסעיף 23 לחוק – תוך 90 יום מיום פרסום ההודעה ברשומות.

3. ביום 17 בנובמבר 2003 הגישה המשיבה בקשה מס' 3572/03 לרישום זכות מטפחים בזן במבינו (להלן – הבקשה).
4. עו"ד ש. ברלנד שכיהן כיועץ המשפטי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר וכרשם זכות מטפחים פרסם את הבקשה ביום 11 בדצמבר 2003 (י"פ התשס"ד, עמ' 1296).
5. עו"ד ברלנד פרש לגימלאות ביום 30 בנובמבר 2003. מיום פרישתו של עו"ד ברלנד ועד ליום 1 ביולי 2004 יום בו מונתה הח"מ לרשם זכות מטפחים לא היה מינוי בר תוקף לרשם.
6. בשל חילופי גברי לא התכנסה המועצה לזכויות מטפחים מיום 28 באפריל 2003 ועד ליום 17 בינואר 2005.
7. המבקש, במכתבו מיום 16 ביוני 2004, הגיש התנגדות לבקשה בה טען כי:
 - הזן במבינו שייך לו ולא למשיבה;
 - הזן הוא פרי פיתוח של שנים וכונה על ידו B3;
 - הזן הגיע לבית העמק כחלק מהסכם משמרת;
 - החזקה זמנית של הזן אצל המשיבה, במשמרת, נעשתה לפי מזכר הבנה שנחתם בין המבקש למשיבה ביום 25.8.03, עד להסכמה נוספת בכתב או לחילופין השמדתו;
 - למשיבה אין ולא היתה רשות להגיש את הזן השייך למבקש לרישום, יש בכך משום גניבה ותלונה על כך מוגשת למשטרת ישראל;
- כמו כן הודיע המבקש כי בכוונתו להגיש את רישום הזן על שמו, וכי ההגשה תכלול תאור שלבי הגידול והטיפוח.
8. גב' אסתר סולומון שהייתה באותה עת מנהלת אדמיניסטרטיבית של המועצה לזכויות מטפחים הודיע למבקש במכתבה מיום 17 ביוני 2004 כי לפי סעיף 23 (א) לחוק רשאי אדם להגיש התנגדות תוך 90 ימים מיום פרסום ההודעה ברשומות, כי הבקשה פורסמה ביום 11 בדצמבר 2003 ולפיכך פג המועד להתנגדות לבקשה.
8. המבקש פנה לרשם במכתבו מיום 12.10.04, ציין כי שלח התנגדות לבקשה, כי נודע לו על מינוי הרשם ובקש לתאם פגישה כדי לפרוס בפני הרשם את כל הנתונים והמסמכים המעידים את טענותיו.

9. במכתבי מיום 21 בדצמבר 2004 הודעתי למבקש, בין היתר, כי אם יגיש בקשה להערכת מועד להגשת התנגדות לבקשה לרישום עד ליום 5 בינואר 2005 אשקול את בקשתו בהתאם לסעיף 91 לחוק.

10. ביום 2 בינואר 2005 הגיש עו"ד דן גינר, ב"כ של המבקש, בקשה להארכת מועד להגשת התנגדות. ביום 25 בינואר 2005 הגישו באי כוחם של המשיבה תגובה לבקשה להארכת מועד להגשת התנגדות.

11. טענות הצדדים -

א. המבקש -

(1) הזן נשוא הבקשה טופח על ידי המבקש במשך שנים תחת כינוי "B3" והמבקש הוא הזכאי הבלעדי להירשם כבעל זכות מטפחים בזן.

(2) במחצית השניה של שנת 2003 מסר המבקש למשיבה קווי טיפוח של זני גיפסנית - לרבות הזן נשוא בקשת הרישום - כאשר כוונת הצדדים הייתה להגיש את הזן לרישום בכפוף להגעה להסכם בכתב לגבי הבעלות בו.

(3) ביום 25.8.03 אישרה המשיבה למבקש כי "בשל אילוצי זמן ועונה" קיבלה "חלקים של קווי טיפוח שלו מתוך מגמה שיגיעו להסדר סופי בקשר לבעלות עליהם, וכי אם לא יגיעו להסכם בכתב בתוך שבועיים מיום 25.8.03 תשמיד את כל החומר הצמחי. (נספח א' לבקשת המבקש).

(4) בראשית חודש דצמבר 2003 העבירה המשיבה למבקש (במצורף לנספח ב' לבקשת המבקש) טיוטת הסכם להעברת הזכויות בזן "B3" (באמבינו) מהמבקש למשיבה. נוסח ההסכם המוצע לא היה מקובל על המבקש, בין הצדדים נערכו פגישות נוספות במטרה להגיע לנוסח מוסכם, האחרונה ביום 10.3.04.

(5) בחודש אפריל 2004 דרשה המשיבה מהמבקש תשלום בגין שתילים שסיפקה לו מזן גיפסנית אחר. לאחר שנדחתה דרישתה נקטה המשיבה בהליך משפטי לגביית התשלום.

(6) ביום 9.5.04 פנה ב"כ המבקש באותה עת אל המשיבה בדרישה לפעול על פי נספח א' ולהשמיד את החומר הצמחי של קווי טיפוח שקיבלה (נספח ג' לבקשת המבקש). משהדרישה לא נענתה, התעורר חשדו של המבקש, שערך בדיקה בה התברר שהמשיבה הגישה ביום 17.11.03 בקשה לרישום הזן "באמבינו". משכך הגיש המבקש, ביום 16.6.04 התנגדות לבקשה לרישום.

(7) נימוקי הבקשה להארכת מועד -

(א) המבקש הניח בתום לב, בהסתמך על המסמכים שהיו ברשותו כי כל שימוש שתעשה המשיבה בזן "באמבינו" לרבות הגשת בקשה לרישום הזן, יעשה בכפוף להסכם בכתב בינו לבין המשיבה;

(ב) המבקש היה רשאי להניח ואכן הניח, כי משלא הושג הסכם בכתב תימנע המשיבה מלעשות כל מעשה בזן, ולא היה עליו להניח כי המשיבה תפר את נספח א' לבקשה בדרך של הגשת בקשה לרישום הזן;

(ג) המשיבה, בהגישה את הבקשה לרישום הזן ביום 17.11.03 הפרה את התחייבותה כפי שמצאה את ביטויה בנספח א'. כך עולה בבירור מנספח ב' לבקשה ששוגר רק ביום 2.12.03, לפיו במועד הגשת הבקשה לא היה כל הסכם בין המבקש למשיבה לגבי הזן נשוא הבקשה.

(ד) משעלה חשש המבקש כי המשיבה הפרה את המוסכם עימו ונהגה כלפיו בתרמית, מיהר ובדק את העניין ומשהסתבר לו שהמשיבה אכן הגישה בקשה לרישום הזן מיהר והגיש את התנגדותו לבקשה.

ב. המשיבה -

(1) המועד האחרון להגשת התנגדות לבקשה לרישום הזן היה 4.3.2004

(2) התנגדות המבקש שהוגשה ביום 16.6.04 הוגשה באיחור של

כשלושה וחצי חודשים מהמועד האחרון להגשת ההתנגדות.

(3) המבקש לא שלח למשיבה, בעלת הזכויות, שני עותקי ההתנגדות כנדרש בתקנה 12 לתקנות זכות מטפחים, התשל"ד – 1974 (להלן – התקנות) ועל כן אין לראות את יום 16.6.04 כיום הגשת ההתנגדות.

(4) ביום 17.6.04 דחתה המועצה לזכויות מטפחים את התנגדות המבקש בנימוק שההתנגדות הוגשה לאחר המועד הקבוע בחוק.

(5) ביום 12.10.04, כארבעה חודשים לאחר שההתנגדות נדחתה בקש המבקש לתאם עם הרשם פגישה, המבקש לא בצע מסירה של פניה זו למשיבה בהתאם לתקנה 12 לתקנות ולכן אין לראות גם בפניה זו כאילו נמסרה למשרד הרשמת.

(6) ביום 2 בינואר 2005 הגיש המבקש את הבקשה להארכת מועד להגשת התנגדות וצרף אליה עותק מהודעת ההתנגדות מיום 16 ביוני 2004 שנדחתה.

(7) המבקש מבקש להאריך את המועד להגשת ההתנגדות עד ליום 16.6.04 בעוד שבפועל הגיש בקשת הארכה רק ביום 2.1.04, ולכן ההארכה המבוקשת הינה לעשרה חודשים לאחר חלוף המועד האחרון להגשת התנגדות. המשיבה תומכת טענתה בתקנה 12(ג) לתקנות הקובעת:

"...יראו את המסמך שנמסר לרשם כאילו לא נמסר,
כל עוד לא נמסרו עותקים לצדדים להליך;..."

(8) על הרשמת לדחות את הבקשה למתכן ארכה להתנגדות על הסף, לחילופין לדחות את הבקשה למתן ארכה לאור העובדה כי חלפו 10 חודשים מיום שחלף המועד להגשת ההתנגדויות ועד ליום הגשת הבקשה והמבקש לא הצביע על טעמים סבירים המצדיקים מתן ארכה להגשת התנגדות.

נימוקי הבקשה -

(9) לפי סעיף 91 לחוק הרשם רשאי להאריך כל מועד עם ראה **טעמים סבירים** לכך. בקשת המבקש אינה מעלה כל טעם להארכת מועד ובוודאי שלא "טעם סביר" או אחר שמצדיק מתן ארכה באיחור כה רב.

(10) בבקשת המבקש לא מפורטים כלל נימוקים לאיחור בהגשת ההתנגדות למעט טענה מעורפלת ולא מנומקת כי המבקש "גילה" במועד כלשהו את בקשת הרישום ו"הזדרז" להגיש התנגדות, אך אין בבקשה נימוק הגיוני המבהיר מה הוביל אותו ל"גילוי" או מדוע לא פעל להגשת ההתנגדות במועד;

(11) המשיבה סומכת טענותיה על ע"ש 248/95 (ת"א) בו הצביע כב' הנשיא ד"ר א. וינוגרד על משמעות המונח "טעמים סבירים" כלהלן:

"מצב הדברים היה אמנם שונה, אילו השכילה המשיבה להצביע על "טעמים סבירים" להענות לבקשתה. אך בית המשפט לא ימתח בנסיבות אלה את המונח "טעמים סבירים" עד קצה גבול היכולת, כדי להתאימו לצרכיה של המשיבה".

(12) על בעל דין המבקש הארכת מועד לכלול נימוק מפורט שיבהיר את המקור לבקשה ולצרף לבקשה תצהיר, כך לפי קביעת בית המשפט העליון בע"א 6842/00; בקשת המבקש איננה כוללת נימוק ולא צרף לה תצהיר.

(13) המבקש חקלאי במקצועו, הגיש בעבר בקשות לרישום זכויות מטפחים על שמו, חזקה עליו כי הוא מכיר את החוק לרבות המועדים הקצובים על פי סעיף 23 לחוק להגשת התנגדות. אשר על כן, עליו להוכיח כי התקיימו נסיבות שלא אפשרו לו להגיש את ההתנגדות במועד, והמבקש לא עמד בנטל ההוכחה.

(14) הארכת מועדים אינו דבר שבשגרה, גם מקום בו אין על המבקש להראות טעם מיוחד.

(15) מידת האיחור בהגשת הבקשה בעלת משקל רב –
א. המבקש ידע כי ההתנגדות מיום 16.6.04 הוגשה באיחור מאחר ו"הזדרז" להגישה אך אין בה כל נימוק המסביר מדוע לא הגיש במקביל בקשה להארכת מועד;
ב. ההארכה המתבקשת בפועל היא עד ליום 2.1.2005, איננה מצביעה על נימוק למתן ארכה עד למועד זה. ממועד ההתנגדות שנדחתה עד למועד הגשת הבקשה להארכת מועד חלפו כשבעה חודשים בהם יכל המבקש לפעול

- להארכת המועד וגם ליידע את המשיבה בדבר כוונתו להגיש התנגדות, אך המבקש בחר לא לעשות כן;
- ג. מתום המועד להגשת התנגדות ועד להגשת הבקשה חלפו כעשרה חודשים;
- ד. יש ליתן משקל רב למידת האיחור בהגשת הבקשה. (סימוכין ד"ר יואל זוסמן).

(16) קבלת הבקשה עלולה לפגוע קשות בבעלת הזכויות –

- א. לאחר שחלף המועד להתנגדויות הניחה המשיבה כי רישום זכויותיה הוא רק עניין פורמלי של אישור הרישום על ידי המועצה. משלא הוגשה התנגדות ובוחר זני המטפחים קבע כי הבקשה ראויה להירשם החלה המשיבה, בעלת הזכויות בזן, עושה שימוש מסחרי בזן;
- ב. הבקשה לרישום זכות המטפחים לא נרשמה רק מהסיבה שבעת אישורה לרישום ובתום התקופה הקבועה להתנגדויות טרם מונה רשם, על הרשמת לקבוע כי יש לראות בזכויותיה של המשיבה כאילו נרשמו, וכך להצביע כי על המבקש היה נטל כבד בבואו לבקש את ביטול הרישום – נטל בו הוא לא עמד בעוד שהמשיבה עושה מעשים ששינו את מצבה לרעה.
- ג. קבלת בקשת הארכה לאחר חלוף תקופה כה ארוכה מתום המועד להגשת התנגדות עלולה לגרום לפגיעה קשה בזכויותיה של המשיבה ולפגיעה באינטרס ההסתמכות שלה.

(17) למבקש קיים אינטרס כלכלי בהגשת הבקשה –

- בין המבקש למשיבה קיים סיכסוך כספי שאינו מוכחש על ידי המבקש, למבקש אינטרס כלכלי בהגשת בקשת הארכה ובניהול התנגדות, הוא מבקש להפעיל לחץ על בעלת הזכויות ולסכל הליכי גבייה בסכסוך הקיים.

(18) הבקשה הוגשה בחוסר תום לב ועל כן דינה להדחות על הסף –

- א. המבקש לא העביר לבעלת הזכויות עותק הודעת ההתנגדות מיום 16.6.04 אלא לאחר שנדרש לעשות כן;
- ב. המבקש לא יידע את בעלת הזכויות בדבר המגעים שניהל מול המועצה במטרה "לקדם" את ההתנגדות לאחר שנדחתה, מגעים אלה כללו מכתבים שנשלחו לרשמת ביום 24.8.04 וביום 12.10.2004.

ג. המבקש מסר למשיבה את העתק ההתנגדות והבקשה להארכת מועד למבקשת ביום 6.1.2005, לאור האמור בתקנה 12 לתקנות הבקשה ההתנגדות והבקשה להארכת מועד הוגשו לאחר המועד שקצבה הרשמת למבקש.

ד. המבקש ניסה לפעול מאחורי גבה של בעלת הזכויות במטרה לפגוע בזכויותיה, פעל בחוסר תום לב ובחוסר ניקיון כפיים ועל כן יש לדחות את בקשתו על הסף.

ה. המבקש ניסה להטעות את הרשמת – פנה אליה בכתב ביום 24.8.04 ובקש צילום של התיק, פנה שוב, כמעט חודשיים לאחר מכן במכתב בו ציין כי נודע לו "לאחרונה" על מינויה לתפקיד. כל זאת בעוד שידע, לכל הפחות, ביום 24.8.04 על מינויה. סתירה זו בגירסאות המבקש מעידה אף היא על חוסר תום לבו של המבקש.

(19) המשיבה מכחישה את כל טענות המבקש שלא הודתה בהן במפורש.

12. דיון

א. החוק מסדיר רישום זכויות מטפחים בספר הזכויות. הליך הרישום בתמצית הינו כלהלן:

(1) המבקש לרשום זכות מטפחים בון מגיש בקשה לרשם זכויות מטפחים. ראה הרשם כי הבקשה כוללת את הפרטים שהיא חייבת לכלול לפי החוק, יעבירנה לדיון ולהחלטה **במועצה**.

(2) תוך 60 ימים מיום שהחליט הרשם להעביר את הבקשה למועצה, יפרסם ברשומות ובכתב עת מקצועי את הבקשה.

(3) תוך 90 ימים מיום שפורסמה הבקשה ברשומות רשאי כל אדם להגיש התנגדות לבקשה מנימוקים אלה:

(א) זכותו של המתנגד להירשם כבעל זכות המטפחים בון הנדון עדיפה על זכותו של המבקש;

(ב)

התנגדות שאינה מתבססת על נימוק מהנימוקים הנ"ל - ידחה אותה **הרשם**.

(4) סעיף 25(א) לחוק קובע כי אם טען המתנגד, לפי סעיף 23(ב)(1), כי זכותו עדיפה על זכותו של מבקש הרישום, תפסיק המועצה את הדיון ותפנה את המתנגד לבית המשפט; עשתה כן, והגיש המתנגד לבית המשפט את תובענתו תוך המועד שקבעה לו המועצה, לא תחליט המועצה סופית בבקשת הרישום שלפניה אלא לאחר שנסתיימו ההליכים בתובענה האמורה ובהתאם למה שנפסק בה.

(5) לצורך בדיקת בקשה תנקוט המועצה באמצעים הנראים לה, ובכלל אלה היא רשאית (סעיף 16 לחוק) -

(א) להזמין בוחנים או מומחים אחרים לחוות את דעתם בשאלות מקצועיות;

(ב) לבצע, בין בעצמה ובין על ידי בוחנים לפי בקשתה, עבודות מחקר, ניסוי או בדיקה הדרושים לשם קבלת החלטה; המבקש רשאי לעקוב אחר ביצוע ניסויים בשדה, בזמן, באופן ובתנאים שנקבעו;

(ג) להעביר את פרטי הבקשה למוסד בין-לאומי לשם חיפוש חומר המאפשר בדיקה.

(6) סופו של ההליך (סעיף 24 לחוק) -

"ראתה המועצה כי נוסה זן נבדק, כי נתקיימו בזן התכונות המפורטות בסעיף 6, כי נבדקו כל חומר או ספרות מקצועית הנוגעים לזן שהומצאו למועצה כדין, וכי אין לקבל כל התנגדות שהוגשה, תורה המועצה לרשם לרשום בספר הזכויות זכות מטפחים בזן על שם המבקש, ומשרשם הרשם את הזכות יפרסם על כך הודעה ברשומות, הכל בכפוף לאמור בסעיף 25 לחוק". (ההדגשה איננה במקור).

13. המשיבה הגישה בקשה לרישום זכות מטפחים בזן במביו. הבקשה פורסמה ברשומות. המועצה שהינה הגוף המוסמך לפי החוק עדיין לא הפעילה את סמכותה בהתאם לסעיף 16 לחוק וממילא גם לא את סמכותה בהתאם לסעיף 24 לחוק.

14. המבקש טוען כי הזן טופח על ידו וכי הוא הזכאי הבלעדי להירשם כבעל זכות בו, כי הזן נמסר למשיבה בכפוף להסכמות שהיו בינו לבין המשיבה, מפרט את השתלשלות הדברים שקדמה להגשת ההתנגדות לבקשה להארכת מועד, טוען כי המשיבה הפרה את המוסכם עמו ונהגה כלפיו בתרמית, ומנמק בכך את העובדה שלא הגיש התנגדות במועד ואת בקשתו להארכת המועד להגשת ההתנגדות.

הואיל והמבקש טוען כי הוא הזכאי הבלעדי להרשם כבעל זכות בון, אילו היתה ההתנגדות מוגשת בזמן, לא הייתי דוחה אותה על הסף.

15. המבקש והמשיבה טוענים טענות רבות, האחד כנגד רעהו, המבקש טוען, בין היתר, טענות בדבר הפרת התחייבויות ותרמית והמשיבה טוענת טענות לעניין חוסר תום לב של המבקש.

16. אין לקבל את טענת המשיבה כי ביום 17.6.04 דחתה המועצה לזכויות מטפחים את ההתנגדות בנימוק שהוגשה לאחר המועד הקבוע בחוק באשר ההתנגדות לא הובאה, כאמור לעיל, לדיון במועצה.

17. באשר לטענת המשיבה כי המבקש בקש להאריך את המועד להגשת ההתנגדות עד ליום 16.6.04, וכי מאחר והמבקש לא שלח שני עותקים של ההתנגדות לבעלת הזכויות, בניגוד לאמור בתקנה 12 לתקנות, אין לראות ביום 16.6.04 כיום הגשת ההתנגדות - ברור שערכתי העלה כי על פי הנוהג שהיה קיים ערב מינויי לרשם מגישי התנגדויות לא נדרשו לפעול לפי תקנה 12 לתקנות וההודעות על ההתנגדויות היו מועברות על ידי המנהלת האדמיניסטרטיבית של המועצה לזכויות מטפחים למגישי הבקשות לרישום זנים בגינן הוגשו התנגדויות. בנסיבות אלה אין אני רואה מקום לקבל את טענתה של המשיבה בעניין זה. הוא הדין לעניין טענות המשיבה לגבי פניותיו האחרות של המבקש.

אעיר כי הוראת החוק באשר לעניין זה קובעת:

דיון בהליכים
על ריב

93. (א) ככל חליף על ריב חטובא לפי חוק זה לפני המועצה או ועדותיה, לפני הועדה לזכויות מטפחים או לפני הרשם, תינתן לצדדים ודדמנות להגיש ראיותיהם ולהביא טענותיהם בכתב ובעל-פה, בדרך, בצורה, במועדים ובאופן שנקבעו.

ומוסיף המחוקק בסעיף זה וקובע:

(ד) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א) רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות את סדרי הדיון בכל חליף על ריב לפי חוק זה.

שר המשפטים לא התקין תקנות לעניין זה, ותקנה 12(ג), על אף שעניינה סדרי דין, הותקנה בידי שר החקלאות.

אני סבורה שראוי שעניין זה יבוא על תיקונו ותקנות לעניין סדרי דין יותקנו בידי שר המשפטים.

18. באשר לטענת המשיבה כי הבקשה להארכת מועד וההתנגדות הוגשו לאחר המועד שקצבה הרשמת – אין לקבלה. תקנה 12 (ג) לתקנות קובעת לעניין מסירה "לרבות מסירה לדואר במכתב ממוען כדבעי שדמי הדואר שולמו בעדו". באישורי קבלת דבר דואר רשום שהומצאו לי מוטבעת חותמת דואר מיום 3 בינואר 2005.

19. לטענת המשיבה לעניין טעמים סבירים –

בע"ש 248/95(ת"א) *Industrie Meccaniche נ. Fabio Perini S.P.A* אליו מסתמך ב"כ המשיבה דן בית המשפט בבקשה להארכת מועד להגשת התנגדות **להחזר תוקף פטנט** שפקע עקב אי תשלום אגרה נאמר, בין היתר, כי:

"הרשם אמור גם לשמור על טוהר הפנקסים, כך שלא יימצא פטנט רשום שאינו כשיר לקבל את הגנת המחוקק ובתי המשפט. תפקידם של הליכי ההתנגדות למתן פטנט נתפס כמתן מכשיר נוסף בידי הרשם לבחון את הבקשה לרישום פטנט, באופן שכל השאלות שבמחלוקת והראיות הרלבנטיות יוצגו בפניו, כך שלא יירשם פטנט שמן הדין היה שלא יירשם. לפיכך, הונהגה מדיניות ליברלית בהערת לבקשות הארכת מועד על ידי צד המתנגד לרישום הפטנט, אשר עונה, בעצם הגשת התנגדותו, לא רק על האינטרס העצמי שלו, כי אם גם על אינטרס הציבור בשמירת טוהר הפנקסים. הרשם נתפס, אם כן, כ"מפקד", אשר "חייליו" הם המתנגדים לרישום הפטנט, ואל לך להכשיל חייל במילוי תפקידו תוך הסתמכות על מענות וטענות פרוצדורליות".

באותו עניין קבע כבוד הנשיא ד"ר א' וינוגרד –

"את המונח "טעמים סבירים" שבסעיף 164 לחוק, החל על כל סוגי הפעולות שבהן תיתכן בקשת אורכה, יש לפרש על פי הקונטקסט שבו הוא נדון ...

כאשר מוגשת בקשה להארכת מועד לפתיחת הליך, **אשר אינו מסייע בשמירה על טוהר הפנקסים**, אין מקום ליישם מדיניות ליברלית, אשר הונהגה לצורך השגת מטרה זאת" (ההדגשה איננה במקור).

והוסיף וקבע כי:

"בהתחשב בעובדה, כי, כפי שקבעתי לעיל, יש לפרש את המונח "טעמים סבירים" על פי ההקשר שבו הוא נדון, לא הראתה המשיבה טעמים סבירים להארכת המועד"

הקביעה שהובאה על ידי המשיבה לפיה:

"בית המשפט לא ימתח בנסיבות אלה את המונח "טעמים סבירים" עד קצה גבול היכולת, כדי להתאימו לצרכיה של המשיבה"

התייחסה לנסיבות המיוחדות של העניין שנדון שאינן דומות כלל ועיקר לענייננו.

20. טוענת המשיבה כי בית המשפט העליון בע"א 6482/00 ידידיה נ. סול קסט קבע כי על בעל דין המבקש הארכת מועד לכלול נימוק מפורט שיבהיר את המקור לבקשה ולצרף לבקשה תצהיר.

באותו עניין דן בית המשפט בטעות שבדין, לעניין המועד להגשת ערעור על פסק דין. בית המשפט אזכר בפסק דינו את ע"א 8547/96 בו נקבע כי:

"ככלל, טעות או רשלנות של עורך דין או בעל דין לא הוכרו כסיבה להארכת מועד, אולם טעות של עורך דין או בעל דין שגרמה לאיחור, ואפילו רשלנותם, אינן מונעות לחלוטין הארכת מועד, ובלבד שבעל דין אינו מסתפק בבקשה סתמית אלא **מבאר בתצהירו כיצד קרתה התקלה**". (ההדגשה איננה במקור)

אין לדעתי לראות בפסק דין זה הוראה לצרף תצהיר לבקשה אלא קביעה שבמקום שמוגש תצהיר יש לבאר בתצהיר את הטעון באור.

21. באשר לאורכה של תקופת האחור להגשת ההתנגדות – בהתחשב בטענות שטען המבקש, בבקשתו ובמסמכים שצורפו לה, בנסיבות המיוחדות המפורטות בסעיפים 4, 5 ו-6 לעיל, בעובדה שהמועצה עדיין לא החלה להפעיל סמכותה לפי החוק לעניין הבקשה, ובחשיבות השמירה על טוהר ספר הזכויות אני סבורה שיש מקום להעתר לבקשה להארכת המועד.

22. באשר לטענותיה של המשיבה בדבר הפגיעה בבעלת הזכויות – המועצה טרם קבעה כי המשיבה הינה בעלת הזכויות. כל עוד המועצה לא הפעילה את סמכותה לפי סעיף 24 לחוק אין לראות את המשיבה כבעלת זכויות.

23. החוק שונה מחוק הפטנטים, התשכ"ז – 1976 תפקידי הרשם ואופי פרסום הבקשות שונים בשני החוקים. בעניינינו, הפרסום ברשומות מהווה תחילת הליך, הוא קודם לדיונים במועצה, שלה נתונות, כאמור לעיל, הסמכויות לדון בבקשות, להחליט לגביהן ולהורות אם מצאה לנכון בסופו של הליך, לרשם לרשום בספר הזכויות זן על שם מבקש.

24. לאור כל האמור לעיל, לאחר ששקלתי את טענות המבקש ואת טענות המשיבה, לשם שמירת טוהר ספר הזכויות, בהתחשב בטענות המבקש כי זכותו להירשם כבעל זכות המטפחים בזן הנדון עדיפה על זכותה של המשיבה, במסמכים שצרך לבקשתו, בעובדה שבקשת המשיבה טרם הובאה בפני המועצה, בכך שכל עוד לא הפעילה המועצה את סמכויותיה לפי החוק לא קמה למשיבה זכות מטפחים, החלטתי להיעתר לבקשת המבקש ולהאריך את המועד להגשת התנגדות לבקשה.

25. באשר לבקשת המשיבה ליתן לה להגיב להודעת ההתנגדות לגופה, המשיבה רשאית להגישה עד ליום 13 באפריל 2005. ההתנגדות ותגובת המשיבה להתנגדות יועברו למועצה לדיון והחלטה.

26. בנסיבות העניין כל צד ישא בהוצאותיו.

27. ההחלטה תשלח לצדדים בפקס ובדואר רשום.

מיכל סגן-כהן

רשם זכויות מטפחים

27.03.2005